

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Β' ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Τροποποίηση του ν. 3213/2003, διατάξεων του Ποινικού Κώδικα που αφορούν εγκλήματα σχετικά με την Υπηρεσία και άλλες διατάξεις»

I. Εισαγωγικές Παρατηρήσεις

Με το φερόμενο προς συζήτηση και ψήφιση Νοσχ τροποποιούνται οι διατάξεις του ν. 3213/2003, του Ποινικού Κώδικα που αφορούν εγκλήματα περί την υπηρεσία, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και του Σωφρονιστικού Κώδικα και ρυθμίζονται θέματα αρμοδιότητας του υπουργείου Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Το πρώτο κεφάλαιο (άρθρα 1-13) περιλαμβάνει διατάξεις που συμπληρώνουν και τροποποιούν τον ν. 3213/2003. Ειδικότερα, δια του άρθρου 1 του υπό ψήφιση Νοσχ συμπληρώνονται οι διατάξεις του ν. 3213/2003 και προβλέπεται ότι : τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους περιλαμβάνονται στους υποχρέους για υποβολή δήλωσης περιουσιακής κατάστασης, η δήλωση περιουσιακής κατάστασης συνοδεύεται από αντίγραφο της φορολογικής τους δήλωσης και του τελευταίου εντύπου Ε9, το έντυπο της δήλωσης υποκειται σε αυτοτελή επεξεργασία από ειδική βάση δεδομένων, επανακαθορίζεται η συγκρότηση της πενταμελούς επιτροπής που ελέγχει τις δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης των υποχρέων, παρέχεται η δυνατότητα στον Υπουργό Δικαιοσύνης να ζητεί από την αρμόδια επιτροπή τη διενέργεια ελέγχου συγκεκριμένων υποχρέων σε δήλωση περιουσιακής κατάστασης, όταν υπάρχει καταγγελία σε βάρος τους, και στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη να ζητά από τις αρμόδιες υπηρεσίες την διενέργεια ελέγχου συγκεκριμένων υποχρέων, αστυνομικών και λιμενικών σε δήλωση περιουσιακής κατάστασης, όταν υπάρχει καταγγελία σε βάρος τους .

Δια του άρθρου 2 του υπό ψήφιση Νοσχ προστίθεται άρθρο 4 στον ν. 3213/2003 και τυποποιείται η βασική μορφή του εγκλήματος του παράνομου πλουτισμού καθώς και οι διακεκριμένες παραλλαγές του.

Δια του άρθρου 3 προστίθεται άρθρο 5 στον ν. 3213/2003 και θεσπίζεται η βασική μορφή του εγκλήματος της προσφοράς για άσκηση επιρροής και οι διακεκριμένες παραλλαγές του.

Δια του άρθρου 4 προστίθεται άρθρο 6 στον ν. 3213/2003 και τυποποιείται η βασική μορφή του εγκλήματος της μη υποβολής ή υποβολής ανακριβούς δήλωσης «πόθεν έσχες», καθώς και οι διακεκριμένες και οι προνομιούχες παραλλαγές του.

Δια του άρθρου 5 προστίθεται άρθρο 7 στον ν. 3213/2003 και τυποποιούνται τα εγκλήματα της παρακώλυσης ελέγχου δήλωσης περιουσιακής κατάστασης και της μη σύννομης δημοσίευσης δήλωσης «πόθεν έσχες».

Δια του άρθρου 6 προστίθεται άρθρο 8 στον ν. 3213/2003 και θεσπίζεται το αδίκημα της συμμετοχής σε εξωχώρια εταιρεία.

Δια του άρθρου 7 προστίθεται άρθρο 9 στον ν. 3213/2003 που περιλαμβάνει γενικές διατάξεις για τις παρεπόμενες ποινές όσον αφορά τα εγκλήματα των προτεινόμενων άρθρων 4, 5, 6 παρ. 1, 2 και 8 παρ. 2 του ν. 3213/2003, όπως η δήμευση και η έκπτωση από αιρετά αξιώματα ή θέσεις, και επεκτείνει την εφαρμογή των μέτρων επιείκειας τα οποία προβλέπονται στο προτεινόμενο άρθρο 263 Β του ΠΚ και στα εγκλήματα του παράνομου πλουτισμού, της προσφοράς για άσκηση επιρροής και της συμμετοχής σε εξωχώριες εταιρείες που περιγράφονται στον ν. 3213/2003.

Δια του άρθρου 8 προστίθεται άρθρο 10 στον ν. 3213/2003 και ρυθμίζονται οικονομικά ζητήματα για τα εγκλήματα που τυποποιούνται στο υπό ψήφιση Νοσχ.

Δια του άρθρου 9 προστίθεται άρθρο 11 στον ν. 3213/2003, που προβλέπει τη δυνατότητα δέσμευσης και απαγόρευσης εκποίησης περιουσιακών στοιχείων όταν διενεργείται ανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση για τα εγκλήματα των προτεινόμενων άρθρων 4, 5, 6 παρ. 1 και 2 και 8 του ν. 3213/2003.

Δια του άρθρου 10 προστίθεται άρθρο 12 στον ν. 3213/2003, στο οποίο προβλέπονται αστικής φύσης κυρώσεις σε βάρος των υποχρέων για δήλωση περιουσιακής κατάστασης, ενώ το άρθρο 11 εισάγει άρθρο 13 στον ν. 3213/2003, που προβλέπει περιορισμούς της διενέργειας χρηματιστηριακών συναλλαγών για τα αναφερόμενα σε αυτό πρόσωπα.

Το δεύτερο κεφάλαιο (άρθρα 12-14) του υπό ψήφιση Νοσχ περιέχει διατάξεις που αφορούν την τροποποίηση των άρθρων του ΠΚ για τα υπηρεσιακά εγκλήματα. Ειδικότερα, τροποποιείται το άρθρο 238 του ΠΚ και επανακαθορίζεται ο κύκλος των δημευτέων περιουσιακών στοιχείων που προέρχονται από τα εγκλήματα της ενεργητικής δωροδοκίας, της παθητικής δωροδοκίας και της δωροδοκίας δικαστή (άρθρο 12), συμπληρώνεται το άρθρο 252 του

ΠΚ και τυποποιείται ως αυτοτελές έγκλημα η παραβίαση απορρήτου από τους εργαζομένους με οποιαδήποτε σχέση στο Πολιτικό Γραφείο του Πρωθυπουργού, των Υπουργών ή των Υφυπουργών (άρθρο 13), τροποποιούνται τα άρθρα 263 και 159 του ΠΚ (άρθρο 14), και εισάγεται νέο άρθρο 263 Β στον ΠΚ, δια του οποίου θεσπίζονται μέτρα επιείκειας για όσους συμβάλουν στην αποκάλυψη συμμετοχής υπαλλήλων ή μελών της κυβέρνησης ή υφυπουργών σε υπηρεσιακά εγκλήματα (άρθρο 15).

Το τρίτο κεφάλαιο (άρθρο 16) του υπό ψήφιση Νσχ περιέχει διατάξεις που αφορούν την τροποποίηση των άρθρων 35, 43, 59 και 359 του ΚΠΔ.

Το τέταρτο κεφάλαιο (άρθρα 17- 22) του υπό ψήφιση Νσχ περιέχει διατάξεις δια των οποίων συμπληρώνεται το άρθρο 207 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (άρθρο 17), τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 9 του Σωφρονιστικού Κώδικα (άρθρο 18), του άρθρου 1 του ν. 3090/2002 (άρθρο 19) και της παρ. 2 του άρθρου 187 του ΠΚ, όπου διαπλάθεται ως κακούργημα το βασικό έγκλημα και, ως διακεκριμένη παραλλαγή του, η ματαίωση της αποκάλυψης ή της δίωξης ή της τιμωρίας, εκτός του εγκλήματος της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση και του εγκλήματος που τέλεσαν τα μέλη της εγκληματικής οργάνωσης (άρθρο 20), προβλέπεται ο διορισμός των αποφοίτων της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών σε προσωππαγείς θέσεις εισηγητών στο Ελεγκτικό Συνέδριο, όταν δεν επαρκούν οι οργανικές θέσεις (άρθρο 21), και καταργούνται, από την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση Νσχ, ο ν. 3933/1959 και το ν.δ. 4016/1959, η παρ. 2 του άρθρου 19 του π.δ. 5/2008 και η παρ. 3 του άρθρου 236, όπως και η παρ. 4 του άρθρου 237 (άρθρο 22).

II. Παρατηρήσεις επί των επιμέρους άρθρων του Νσχ

1. Επί του άρθρου 2

Δια του άρθρου 2 προτείνεται να προστεθεί άρθρο 4 στον ν. 3213/2003, στην παρ. 1 του οποίου προβλέπεται ότι τιμωρείται ο υπόχρεος σε δήλωση περιουσιακής κατάστασης ο οποίος, επωφελούμενος από την ιδιότητά του, αποκτά ή προσπορίζει σε τρίτο αθέμιτο περιουσιακό όφελος. Η αρχή της νομιμότητας κατά την περιγραφή της αξιόποινης συμπεριφοράς ικανοποιείται όταν χρησιμοποιούνται όσο το δυνατόν λιγότερες αξιολογικές έννοιες και, συνεπώς, εν προκειμένω θα ήταν ευκαίριο, η προτεινόμενη διάταξη, αντί των φράσεων «επωφελούμενος από την ιδιότητά του» και «αθέμιτο περιουσιακό όφελος», να ακολουθούσε τη διατύπωση των άρθρων 235 και 236 του ΠΚ περί ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας.

2. Επί του άρθρου 3

Δια του άρθρου 3 του υπό ψήφιση Νοσχ προτείνεται να προστεθεί άρθρο 5 στον ν. 3213/2003, δια του οποίου τιμωρείται η προσφορά για άσκηση επιρροής σε πρόσωπα που είναι υπόχρεα σε δήλωση περιουσιακής κατάστασης, στην ενεργητική και παθητική μορφή της. Σημειωτέον ότι η σχετική συμπεριφορά τιμωρείται, στη μεν παθητική μορφή της στον δημόσιο τομέα, από το άρθρο 11 του ν. 5227/1931 «περί μεσαζόντων», στη δε παθητική και ενεργητική της μορφή, όταν αφορά αλλοδαπούς δημόσιους λειτουργούς και εργαζομένους στον ιδιωτικό τομέα, από το άρθρο έκτο του ν. 3560/2007. Συνεπώς, θα ήταν σκόπιμο, ενδεχομένως, αντί της εισαγωγής νέας διάταξης όταν η επιρροή αφορά υποχρέους σε δήλωση περιουσιακής κατάστασης, να αναμορφωθούν οι διατάξεις του ν. 5227/1931, ώστε να καλύπτουν όλους τους υπόχρεους σε δήλωση, καθώς και την ενεργητική μορφή της σχετικής συμπεριφοράς.

3. Επί του άρθρου 6

Δια του άρθρου 6 του υπό ψήφιση Νοσχ προτείνεται να προστεθεί άρθρο 8 στον ν. 3213/2003, συμφώνως προς το οποίο ιδρύεται απαγόρευση για τα πρόσωπα που αναφέρονται σε αυτό να συμμετέχουν είτε οι ίδιοι είτε με παρένθετα πρόσωπα στο κεφάλαιο ή τη διοίκηση εξωχώριων εταιρειών. Το περιεχόμενο των όρων «παρένθετο πρόσωπο» και «εξωχώρια εταιρεία» δεν προκύπτει από το κείμενο της προτεινόμενης διάταξης και δεν γίνεται παραπομπή σε άλλες διατάξεις. Σημειωτέον ότι στην ισχύουσα νομοθεσία ο όρος «παρένθετα πρόσωπα» αναφέρεται στο άρθρο 14 παρ. 9 του Συντάγματος και ορίζεται στο άρθρο 2 παρ. 9 του ν. 3310/2005 (όπως τροποποιήθηκε δια του άρθρου 2 παρ. 11 του ν. 3414/2005), ενώ ο όρος «εξωχώρια εταιρεία» ορίζεται στο άρθρο 5 παρ. 7 ν. 3091/2002. Επειδή όμως οι ανωτέρω νομοθετικές διατάξεις περιέχουν ορισμούς που αφορούν ρητώς μόνο στην εφαρμογή των αντίστοιχων νόμων, θα ήταν σύμφωνο με την αρχή της νομιμότητας να προσδιορισθεί και εν προκειμένω η έννοια των όρων «εξωχώρια εταιρεία» και «παρένθετο πρόσωπο».

4. Επί του άρθρου 10

Δια του άρθρου 10 του υπό ψήφιση Νοσχ προστίθεται άρθρο 12 στον ν. 3213/2003 και προβλέπεται ο καταλογισμός, σε βάρος του ελεγχομένου, χρηματικού ποσού ίσης αξίας με το περιουσιακό όφελος που απέκτησε ο ίδιος ή η σύζυγός του ή ανήλικο τέκνο του, εφόσον η προέλευση του περιουσιακού οφέλους δεν δικαιολογείται, το οποίο επιβάλλεται υπέρ του Δημοσίου από το αρμόδιο Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Αν, συμφώνως προς

την αιτιολογική έκθεση του υπό ψήφιση Νσχ, το μέτρο έχει αποζημιωτικό χαρακτήρα, θα ήταν σκόπιμο να διευκρινισθεί ο τρόπος υπολογισμού της ζημίας του Δημοσίου. Αν όμως κριθεί ότι συνιστά κατ' ουσίαν ποινή, λόγω του επαχθούς και ανταποδοτικού του χαρακτήρα, τότε μπορεί να επιβληθεί μόνο από ποινικό δικαστήριο, υπό τις εγγυήσεις της ποινικής δικονομίας και του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ, η δε τυχόν σωρευτική επιβολή του με δήμευση περιουσιακού στοιχείου, που αποτελεί το περιουσιακό όφελος του υποχρέου σε δήλωση, θα αντέβαινε στην αρχή *ne bis in idem*.

5. Επί του άρθρου 14

Δια του άρθρου 14 του υπό ψήφιση Νσχ αντικαθίσταται το άρθρο 263 ΠΚ, και προβλέπεται στην παρ. 2 ότι η διάταξη του άρθρου 238 ΠΚ εφαρμόζεται σε όλα τα εγκλήματα των άρθρων 239 έως 261 ΠΚ «εφόσον έχουν εξασφαλίσει στους υπαίτιους περιουσιακά οφέλη». Θα ήταν σκόπιμο, η φράση «εφόσον έχουν εξασφαλίσει στους υπαίτιους περιουσιακά οφέλη» να αντικατασταθεί από τη φράση «από τα οποία έχουν προέλθει περιουσιακά οφέλη».

6. Επί του άρθρου 15 παρ. 1

α) Δια της παρ. 1 του άρθρου 15 του υπό ψήφιση Νσχ προτείνεται να εισαχθεί στον ΠΚ άρθρο 263 Β με τίτλο «Μέτρα προστασίας και επιείκειας για όσους συμβάλλουν στην αποκάλυψη πράξεων διαφθοράς», στην παρ. 1 του οποίου προβλέπεται ότι ο υπαίτιος των εγκλημάτων της ενεργητικής δωροδοκίας ή της δωροδοκίας δικαστή ή ο συμμετοχος σε υπηρεσιακά εγκλήματα απαλλάσσεται από την ποινή για τα συγκεκριμένα εγκλήματα, αν συμβάλει ουσιωδώς, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής υπαλλήλου ή δικαστικού λειτουργού στην τέλεση αυτών των εγκλημάτων. Στην παρ. 2 του προτεινόμενου άρθρου 263 Β ΠΚ προβλέπεται ότι ο υπάλληλος που είναι υπαίτιος για υπηρεσιακά εγκλήματα απαλλάσσεται από την ποινή, αν συμβάλει ουσιωδώς με αναγγελία στην αρχή στην αποκάλυψη της συμμετοχής στις πράξεις αυτές άλλων υπαλλήλων, εφόσον οι καταγγελλόμενοι κατέχουν θέση σημαντικά υπερέχουσα της δικής του, και ο ίδιος μεταβιβάσει στο Δημόσιο όλα τα περιουσιακά στοιχεία που έχει αποκτήσει αμέσως ή εμμέσως από την τέλεση των ανωτέρω εγκλημάτων.

Εν προκειμένω παρατηρούνται τα εξής:

ι) Εισάγονται διατάξεις ευνοϊκής μεταχείρισης των, κατά την καθιερωμένη εν προκειμένω έκφραση, «μαρτύρων του στέμματος», δηλαδή, προσώπων που ενώ έχουν διαπράξει αξιόποινες πράξεις, απαλλάσσονται από την ποινή ή τους επιβάλλεται μειωμένη ποινή, επειδή συνεισφέρουν με τις πληροφο-

ρίες τους στη σύλληψη και την καταδίκη άλλων δραστών (βλ. Αναγνωστόπουλο Η., Εξάρθρωση συμμορίας και αναστολή εκτέλεσης της ποινής, Μνήμη Χωραφά, Γάφου, Γαρδίκια Ι, σελ. 252). Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις ομοιάζουν μεν με εκείνες των άρθρων 187 Β του ΠΚ και 27 του ν. 3459/2006 (πρβλ. και την αντίστοιχη διάταξη 46b του γερμΠΚ), η συμβολή όμως του υπαιτίου αφορά την αποκάλυψη συμμετόχων υπαλλήλων όχι μόνο σε κακουργήματα αλλά και σε πλημμελήματα. Σημειωτέον ότι, στην παρ. 2 της προτεινόμενης διάταξης, η απαλλαγή από την ποινή συνδέεται όχι μόνο με την υπηρεσιακή θέση του καταγγελλομένου, αλλά και με τη μεταβίβαση στο Δημόσιο όλων των περιουσιακών στοιχείων που ο καταγγέλλων έχει αποκτήσει από το έγκλημα. Επειδή όμως η συμβολή στην αποκάλυψη της συμμετοχής του προϊσταμένου του καταγγέλλοντος μπορεί να λάβει χώρα σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής διαδικασίας, είναι δυνατόν, αν ο καταγγέλλων κατηγορούμενος υπάλληλος αποκαλύψει τη συμμετοχή του προϊσταμένου του μετά την έκδοση της πρωτόδικης απόφασης, να έχει ήδη επιβληθεί σε βάρος του δήμευση των προϊόντων του εγκλήματος. Συνεπώς, θα ήταν ενδεχομένως λυσιτελέστερο να προβλεφθεί ότι η αναγγελία ενώπιον της αρχής πρέπει να λάβει χώρα μέχρι το τέλος της προδικασίας. Επίσης, ενδεχομένως να υπάρξει προβληματισμός αν η αποκάλυψη της συμμετοχής αφορά το ίδιο έγκλημα με αυτό για το οποίο κατηγορείται ο καταγγέλλων ή αρκεί και άλλο συναφές υπηρεσιακό έγκλημα.

β) Στην παρ. 3 του προτεινόμενου άρθρου 263 Β του ΠΚ προβλέπεται ότι, αν ο υπαίτιος υπηρεσιακών εγκλημάτων προσφέρει αποδεικτικά στοιχεία για τη συμμετοχή στις πράξεις αυτές μελών της κυβέρνησης ή υφυπουργών, τότε, κατόπιν βουλεύματος του δικαστικού συμβουλίου ή δικαστικής απόφασης, αναστέλλεται η ποινική δίωξή του και παραπέμπεται η σχετική δικογραφία στη Βουλή. Αν η Βουλή αποφασίσει την άσκηση ποινικής δίωξης, τότε αυτή καταλαμβάνει και τους συμμετόχους, οι οποίοι απαλλάσσονται από την ποινή, εφόσον έχουν εισφέρει αποδεικτικά στοιχεία σε βάρος του υπουργού και ο υπουργός καταδικασθεί από το Ειδικό Δικαστήριο. Αν όμως η άσκηση της ποινικής δίωξης δεν είναι δυνατή λόγω παραγραφής του αδικήματος κατ' άρθρο 86 παρ. 3 εδ. β του Συντάγματος, επιβάλλεται στον κατηγορούμενο μειωμένη ποινή, αν συσταθεί εξεταστική επιτροπή εντός της ίδιας βουλευτικής περιόδου κατά τη διάρκεια της οποίας επήλθε η παραγραφή και έως το πέρας της πρώτης τακτικής συνόδου της επόμενης βουλευτικής περιόδου, και αν αυτή κρίνει τα στοιχεία επαρκή, μετά από εισήγηση εφέτη, στον οποίο ανατέθηκε έρευνα για τη διαπίστωση της επάρκειας των στοιχείων.

i) Ενδεχομένως χρήζουν διευκρίνισης οι εξής περιπτώσεις ως προς τη μεταχείριση του συμμετόχου που εισέφερε αποδεικτικά στοιχεία σε βάρος υπουργού ή υφυπουργού: πρώτον, αν ανακληθεί η ποινική δίωξη του υπουργού από τη Βουλή και η απόφαση δεν καταλαμβάνει τους συμμετόχους (άρθρο 86 παρ. 3 εδ. τελ. Συντάγματος, 6 παρ. 5 και 7 παρ. 2 του ν. 3126/2003), δεύτερον, αν παύσει οριστικά η ποινική δίωξη κατά του υπουργού λόγω παραγραφής ή θανάτου του είτε στην προδικασία ή κατά την κύρια διαδικασία ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου και, τρίτον, αν κηρυχθεί η ποινική δίωξη κατά του υπουργού ως απαράδεκτη.

ii) Επειδή δια της περιεχόμενης στο άρθρο 86 παρ. 3 εδ. ε του Συντάγματος ρύθμισης, όπως αυτή εξειδικεύεται στο άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 3126/2003, προβλέπεται αποσβεστική προθεσμία για την άσκηση ποινικής δίωξης από τη Βουλή, η άπρακτη πάροδος της οποίας συνιστά για την πράξη του υπουργού προσωπικό λόγο εξαίλιψης του αξιοποίνου (βλ. Φελουτζή Κ., Προβλήματα αρμοδιότητας μεταξύ κοινών και ειδικών ποινικών δικαστηρίων, σελ. 523, 525), ο ιδιώτης συμμετοχός παραμένει, στην περίπτωση αυτή, στη δικαιοδοσία των τακτικών ποινικών δικαστηρίων. Οπότε, εφόσον τα τακτικά ποινικά δικαστήρια είναι τα μόνα αρμόδια, συμφώνως και προς την αρχή της διάκρισης των λειτουργιών, να κρίνουν την ποινική μεταχείριση του ιδιώτη συμμετόχου, ενδεχομένως να υπάρξει προβληματισμός ως προς την εξάρτηση της δικανικής κρίσης από την προηγηθείσα απόφαση της εξεταστικής επιτροπής της Βουλής. Σε κάθε περίπτωση, η κρίση της εξεταστικής επιτροπής περί επάρκειας των εισφερόμενων στοιχείων από τον συμμετόχο για την ποινική ευθύνη του υπουργού, στο μέτρο ακριβώς που αφορά και την ευθύνη του υπουργού, για την οποία η Βουλή δεν μπορεί πλέον να ασκήσει τη διωκτική αρμοδιότητά της, φαίνεται να κείται εκτός του ρυθμιστικού πεδίου του άρθρου 86 του Συντάγματος και, επομένως, να προσκρούει στην αρχή της διάκρισης των λειτουργιών.

iii) Υπό το φως των ανωτέρω, και δεδομένου ότι στην παρ. 6 του άρθρου 147 του ΚτΒ γίνεται λόγος για ανάθεση από την εξεταστική επιτροπή σε δικαστή ορισμένων ειδικώς κατονομαζόμενων πράξεων έρευνας και όχι για ανάθεση αξιολόγησης συλλεγέντων στοιχείων, υπάρχει προβληματισμός ως προς το εάν δύναται να αντιμετωπισθεί το ζήτημα με τροποποίηση των σχετικών διατάξεων του ΚτΒ επί τη βάσει της αρχής της αυτονομίας της Βουλής.

iv) Θα ήταν ορθότερο, στην παρ. 3 εδ. α του προτεινόμενου άρθρου 263 Β του ΠΚ να αντικατασταθεί η λέξη «προσφέρει» από τη λέξη «εισφέρει» και στο εδ. ζ αντί της φράσης «στο εδάφιο β» να τεθεί το ορθό «στο εδάφιο ε».

Επειδή δια της περιεχόμενης στο άρθρο 86 παρ. 3 εδ. ε του Συντάγματος ρύθμισης, όπως αυτή εξειδικεύεται στο άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 3126/2003, προβλέπεται αποσβεστική προθεσμία για την άσκηση ποινικής δίωξης από τη Βουλή, η άπρακτη πάροδος της οποίας συνιστά εξάλειψη του αξιοποιήσιμου για τη συμμετοχική πράξη του υπουργού λόγο (βλ. Φελουτζή Κ., Προβλήματα αρμοδιότητας μεταξύ κοινών και ειδικών ποινικών δικαστηρίων, σελ. 523), θα ήταν νομοτεχνικώς ορθότερο, στην παρ. 3 εδ. ζ του προτεινόμενου άρθρου 263 Β του ΠΚ η φράση «λόγω παραγραφής του αδικήματος» να αντικατασταθεί από τη φράση «λόγω εξάλειψης του αξιοποιήσιμου του υπουργού» και να γίνει παραπομπή και στο άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 3126/2003.

7. Επί του άρθρου 21

Συμφώνως προς το άρθρο 21 του υπό ψήφιση Νσχ, οι προσωποπαγείς θέσεις εισηγητών στο Ελεγκτικό Συνέδριο «συστήνονται» με την απόφαση διορισμού των αποφοίτων της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών. Εν προκειμένω θα ήταν ορθότερο ο όρος «συστήνονται» να αντικατασταθεί από τον όρο «συνιστώνται».

8. Επί του άρθρου 22 στοιχ. α

Δια του στοιχ. α του άρθρου 22 του υπό ψήφιση Νσχ προτείνεται η κατάργηση του ν. 3933/1959 και του ν.δ. 4016/1959. Ο ν. 3933/1959, προέβλεπε, πριν τροποποιηθεί, ότι αναστελλόταν η δίωξη στην Ελλάδα των γερμανών πολιτών που φέρονταν ότι τέλεσαν εγκλήματα πολέμου, τα οποία περιγράφονται στη Συντακτική Πράξη 73/1945, αν είχε αρχίσει η ποινική δίωξη από τις δικαστικές αρχές της χώρας τους. Δια της τροποποίησης του με το ν.δ. 4016/1959 προβλέφθηκε η αναστολή της δίωξης, χωρίς να συντρέχει οποιαδήποτε προϋπόθεση. Εφόσον ανεστάλη η δίωξη των εγκλημάτων πολέμου κατά τη ρητή διάταξη του ν. 3933/1959, επήλθε, συμφώνως προς το άρθρο 113 παρ.1 ΠΚ (όπως αυτό ίσχυε κατά το έτος 1959, Μπουρόπουλος Αγγ., Ερμηνεία του Ποινικού Κώδικος, 1959, σελ. 301) και αναστολή της παραγραφής αυτών των εγκλημάτων. Δια του άρθρου 1 παρ. 6 του ν. 2408/1996 τροποποιήθηκε το άρθρο 113 ΠΚ και προβλέφθηκε στην παρ. 3 ότι η αναστολή της παραγραφής τόσο λόγω αδυναμίας άσκησης ή εξακολούθησης της ποινικής δίωξης δια ρητής διάταξης νόμου όσο και λόγω επιδικίας δεν μπορεί να διαρκέσει περισσότερο από πέντε χρόνια για τα κακουργήματα, τρία χρόνια για τα πλημμελήματα και ένα χρόνο για τα πταίσματα. Ο ν. 2408/1996 (άρθρο 1 παρ. 6) συνιστά επιεικέστερο νόμο διότι ο χρονικός πε-

ριορισμός της αναστολής επιτρέπει τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής εγκλημάτων των οποίων η δίωξη, συμφώνως προς ρητή διάταξη νόμου, δεν μπορεί να αρχίσει ή να εξακολουθήσει.

Αθήνα, 10.5.2010

Η εισηγήτρια
Αθανασία Διονυσοπούλου
Επιστημονική Συνεργάτις

Ο Προϊστάμενος του Β΄
Τμήματος Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Στέφανος Κουτσομπίνας
Επ. Καθηγητής της Νομικής Σχολής
του Πανεπιστημίου Θράκης

Ο προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Αν. Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Το μέλος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Χρίστος Μυλωνόπουλος
Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών